

Körülbelül a XVII. század

1581 és 1595 között a vár kapitányának, illetve 1594-1595-ben az erdélyi hadsereg főparancsnokának, Geszthy Ferencnek volt a rezidenciája. A kastély első írásos említése Mária Sulyok (elhunyt az 1590-es évben), Geszthy Ferenc édesanyjának sírfeliratán található.

Az 1615-ös év után Bethlen Gábor Fejedelem jelentős újjáépítéseket hajtott végre Giacomo Resti da Verna vezetésével, aki a várat reneszánsz stílusban bővíti és átalakítja: sarkokon elhelyezett őrtornyokkal, háromszög oromzatos ablakokkal és karéjos tetőtérrel.

Az 1640-es év után a kastély I. Rákóczi György Fejedelem tulajdonába kerül, aki folytatja a bővítési és átalakítási munkálatokat.

Egy időre a birtokot Steinville István tábornok foglalta el, aki a Habsburg hadsereg erdélyi főparancsnoka volt, majd Giulio Visconti gróf, Maria Elisabeta Cristina /*Mária Erzsébet Krisztina*/ császárné udvari prefektusa.

Az 1743-as évben a birtok Erdély kormányzójának, Haller Jánosnak (1692–1755) a kezébe kerül. Az új tulajdonos nagyfokú barokk stílusú modernizálásba kezd, amelyet a híres építőmester, Konrad Hammer vezet. A reneszánsz korban kialakult szimmetriatörések tovább élnek Hammer XVIII. századi beavatkozásaiban is. Az 1713-as, illetve az 1751-es vártervek jól mutatják az épület formáját a barokk beavatkozások előtt és után. Kiemelkedő építészeti elem a délnyugati pavilon, amely Hammer átalakítása során készült, és a déli homlokzatot zárja le, ezzel reprezentatív, szimmetrikus, főhomlokzati jelleget adva az épületnek.

1872 után egy ideig Hunyadvármegye közigazgatási székhelye működött az épületben, majd 1934-től a Muzeul Județean-nak /*Megyei Múzeum*/ adott otthont.

A földszinten és az emeleten egyaránt sorolt elrendezésű helyiségek találhatók. Míg a földszinti termek félhenger boltozattal fedettek, részben átmetszések nélkül, részben átmetszésekkel, addig az emeleten csak a keleti és nyugati szárnyon maradtak meg boltozott terek.

A külső plasztika a XVIII. századi átalakítások eredménye. A főhomlokzat kolosszális léptékben készült, ezt enyhén kiemelkedő, talp nélküli, de hangsúlyos, párkányszintnél tagolt fejezettel ellátott pilaszterek ritmizálják. A homlokzat kompozíciójához hozzátartozik a díszes tető is, amely a pavilonrészeknél franciaclassicista ihletésű törésekkel és manzárdablakokkal gazdagított – ez a kép François Mansart építész révén vált ismertté Európa-szerte.

Napjainkban az impozáns épület a dévai Dák és Római Civilizációk Múzeumának ad otthont.